MUHAMMED BİN HÜSEYN EL-ÂBÜRÎ

Şafiî mezhebi âlimlerinden. İsmi, Muhammed bin Hüseyn bin Âsım bin Abdullah el-Âbürî'dir. Künyesi, Ebü'l-Hasen'dir. Aslen Sicistan'ın Âbür köyündendir. İlim tahsil etmek için çok yer gezdi. Şam, Horasan ve Cezîre'de de kaldı. Birçok âlimden ilim aldı. Hadîs ve târih ilimlerinde eserler yazdı. "Menâkıb-ı İmâm-ı Şafiî" kitabının sahibidir. 363 (m. 974) senesinin Receb ayında Sicistan'da vefât etti. Vefâtında 80 yaşları civarındaydı.

Muhammed el-Âbürî, hadîs ve târih ilimlerinde büyük bir âlimdir. Hadîs-i şerîf öğrenmek için çok seyahat yaptı. Ebü'l-Abbâs es-Serrâc, İbn-i Huzeyme, Ebû Arûbe el-Harrânî, Zekeriyyâ bin Ahmed el-Belhî, Mekhûl el-Beyrûtî, Muhammed bin Rebî el-Cîzî ve daha birçok âlimden bizzat dinleyerek ilim öğrendi. Kendisinden de; Ali bin Büşrâ el-Leysî, Yahyâ bin Ammâr es-Sicistânî ve daha birçokları ilim alıp, rivâyetlerde bulundu.

İbn-i Nâsıruddîn diyor ki, "Muhammed bin Hüseyn el-Âbürî, hadîs-i şerîf hafızı olup, ilim tahsil etmek için çok yer dolaşmıştı. Kıymetli eserler yazdı." Onun Menâkıb-ı Şâfiiye kitabı, meşhûrdur. Bu eserini çeşitli bâblar, konular hâlinde tertip etmiştir. Bu kitabında "Kureyş" kelimesi hakkında şu açıklamalarda bulunmaktadır: "Abdullah İbni Abbâs'a (radıyallahü anh), "Kureyşlilere niçin "Kureyş" ismi verilmiştir?" diye suâl edilince şu cevâbı verdi: "Kureyş, denizdeki bütün balıkların en büyüğüdür. Her zaman onlara galip gelir ve kahreder. O, deniz hayvanlarının en büyüğüdür. Bütün balıklara ve denizdeki diğer hayvanlara hükümrandır. İstediğinde onları yer. Bunun için Kureyşliler de "Kureyş" adı ile isimlendirilmişlerdir. Çünkü insanların en galibi ve onların en yiğididir." Onun bu eserinde, İmâm-ı Şâfiîye âit bir çok menkıbeler ve onun mezhebine âit fıkıh mes'elelerinin hükümleri yer almaktadır. Ayrıca bu eserde, onun mezhebinden olmayan kimselerden de bahsedilmektedir.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

Tabakât-üş-Şâfiiyye cild-3, sh. 147

Tezkiret-ül-huffâz cild-3, sh. 954

3) Şezerât-üz-zeheb cild-3, sh. 954

4) Mu'cem-ül-müellifîn cild-9, sh. 231